

[Jørgen Jørgensen.]

at faa et tomt Rum, hvor der ingen Lovgivning findes paa dette Felt.

Jeg vil derfor anbefale at stemme imod det Ændringsforslag, som Venstre har stillet. Jeg tror, at den Velstand, som det ærede Medlem Hr. Krag mener vil indtræde ved Høsten den 1. September, for en stor Del af disse Mennesker ikke vil føles tilstrækkeligt til at kunne slippe igennem uden at henvende sig til Akkordudvalgene. En stor Del af de Folk, her er Tale om, skal aflevere en betydelig Del af deres Høst for den Saasæd, Kunstgødning og Frø, de har købt i Foraaret, og jeg tror derfor ikke, man kan sige, at der ikke til den 1. September i samme Grad vil være Grund til denne Lovgivning, som der har været tidligere. Selv om der ikke ved denne Ordning er Penge til at afslutte Akkorder, giver den den Mand, der kommer i økonomiske Vanskeligheder og trænges af sine Kreditorer, et Sted at henvende sig, hvor han kan faa sine Sager gjort op, og hvor der er Mulighed for at give en Fredning af hans Forhold, indtil Spørgsmaalet maaske kan klares for ham.

Af Hensyn til de mange Landmænd, der i disse Aar kæmper for at bevare Hus og Hjem, vil jeg anse det for uforsvarligt at lade denne Lovgivning løbe ud. Naar det ikke har været muligt indtil nu at blive enig om en Ændring, som gjorde Loven bedre, mener jeg, man bør forlænge den gældende Ordning som her foreslaaet til Udgangen af December Maaned, og jeg anbefaler at stemme imod det Ændringsforslag, som Venstre har stillet.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker Flertallet for Indstillingen. Jeg kan desværre ikke takke Mindretallet, da det ikke har givet Tilslutning til Forslaget, som det foreligger. Det Ændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre, maa jeg fraraade. Jeg erkender ganske vist, at det tomme Rum, naar man sætter Fristen 1. September, bliver mindre, end naar man sætter den til 1. Maj, men for de enkelte Landmænd, som kommer i Nød og Vanskeligheder mellem 1. September og til Rigsdagens Arbejdes Paabegyndelse i Oktober, er det lige haardt, enten Tiden er kortere eller længere. Jeg kan ikke forstaa Begrundelsen for, at nogle Landmænd skal ud i det tomme Rum, og jeg kan derfor ikke tilsige min Medvirken til Gennemførelsen af det stillede Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Krag spurgte, om jeg var villig til i næste Rigsdagssamling at gaa ind i Forhandlinger om en endelig

Akkord- og Moratorieordning til Opgør af Gældsforholdet i Landbruget. Det bedste Bevis for min Villighed i saa Henseende er det Forslag, som er udarbejdet af Regeringen og nu har været til Behandling i omtrent et Aar. Det ærede Medlem har selv for et Øjeblik siden paa Grundlag af det Forslag, som ligger til Behandling fra Regeringens Side, udtalt, at der ikke var stor Meningsforskel om Forholdene; deri maa ligge en Erkendelse af, at mit Forslag i det store og hele rammer de Principper, Venstre ønsker gennemført i denne Lovgivning. Til Trods for, at Forslaget nu har foreligget i 9 Maaneder, har man ikke fra Venstres Side kunnet mande sig op til Handling og et virkeligt Forsøg paa at faa en Overenskomst, saaledes at man kunde faa en ny Ordning. Alligevel er jeg villig til i Fremtiden at vise saa megen Taalmodighed, at jeg fra denne Plads kan love at overveje, om jeg endnu en Gang skal gøre et Forsøg paa at naa til Enighed med det ærede Medlem og hans Parti i denne Sag.

Krag: Det er ganske vist ikke særdeles meget at love, saaledes som den højtærede Landbrugsminister nu gjorde, at han vilde optage til Overvejelse, om han endnu en Gang vilde indlade sig i en Forhandling med Venstre om at tilvejebringe en saadan Moratorieordning; men jeg gaar ud fra, at det er den højtærede Landbrugsministers Form for at give Tilsagn, og for saa vidt kan jeg altsaa acceptere det. Men naar den højtærede Landbrugsminister i den Forbindelse talte om næste Rigsdagssamling, maa jeg sige, at hvor langt den indeværende Rigsdagssamling skal strække sig, har jeg ikke noget Kendskab til, det er jo skjult bag det Forhæng, hvor de høje Herrer træffer deres Beslutninger, men saaledes som Situationen ligger i Dag ved Behandlingen af det Lovforslag, der i Gaar vedtoges i Landstinget i en anden Skikkelse end i Folketinget, skulde jeg dog mene, at der ogsaa i denne Rigsdagssamling maa gives Lejlighed til at drøfte det Spørgsmaal, vi her beskæftiger os med.

Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte, at det ikke havde været muligt at finde min Tilslutning til Gennemførelse af en saadan Moratorie- og Saneringslovgivning. Mon det ærede Medlem skulde have glemt, at under Behandlingen af dette Forslag i September Maaned 1934 stillede Venstres Udvalgsmedlemmer i dette høje Ting, hvortil jeg ogsaa hørte, en hel Række Ændringsforslag, der var saa tilfredsstillende for Flertalspartierne her i Salen, at de, for at det ikke